

Po zbytek našeho pobytu jsme dostali rozchod. Někteří z nás ho využili k prohlídce kostela sv. Sebalda, který je patronem města a je zde i pohřben. Kostel byl za druhé světové války zničen a následně vystavěn do původní podoby. Nutno podotknout, že renovace se opravdu povedla a jen málokdo by poznal, že se nejedná o původní gotiku. Pokud kostel navštívíte, určitě se zaměřte i na jeho nádherné vitráže, které hrají neuvěřitelnou hru se světlem. Následně jsme se vrátili do centra města a nakoupili i několik vánočních dáreků.

Na konci našeho pobytu jsme byli unavení (ať už to bylo z chození po památkách či z nošení tašek s dárky), ale všichni spokojení a plní dojmů. Hlavně byli všichni živí a zdraví.

Během zpáteční cesty nás stihla sněhová vánice. V autobuse by nám to tolik ani nevadilo, ale po vystoupení na benzínce to bylo horší. Asi vám nemusím říkat, že není úplně nejlepší, když ve sněhové vánici jedete bílým autobusem a k tomu na parkovišti stojí více bílých autobusů. Zbytek si domyslete....

Závěrem děkuji paní profesorce Růžičkové a panu řediteli, že pro nás připravili skvělý předvánoční výlet!

Autor: Tereza Svobodová